

Pola i Zaczarowany Motylek

Pola i Zaczarowany Motylek.

W małym, kolorowym ogrodzie pełnym pachnących kwiatów i śpiewających ptaków mieszkała dziewczynka o imieniu Pola. Pola była bardzo przywiązana do swojej mamy i nie lubiła się z nią rozstawać, nawet na krótkie chwile. Każdego ranka, gdy mama musiała wyjść do pracy, Pola czuła smutek i tęsknotę.

Pewnego słonecznego dnia, Pola bawiła się w ogrodzie, kiedy nagle zauważyła coś niezwykłego. Na jednym z kwiatów usiadł piękny, zaczarowany motylek o skrzydłach mieniących się wszystkimi kolorami tęczy. Motylek miał na imię Zefir i potrafił mówić!

“Kim jesteś?” zapytała Pola z zaciekawieniem.

“Jestem Zefir, zaczarowany motylek,” odpowiedział motylek. “Widzę, że jesteś smutna. Czy mogę ci pomóc?”

Pola opowiedziała Zefirowi o swojej trudności z rozstawaniem się z mamą. Zefir uśmiechnął się i powiedział: “Chodź ze mną, pokażę ci coś niezwykłego.”

Motylek poprowadził Polę przez ogród, aż dotarli do miejsca, które Pola nigdy wcześniej nie widziała. Był to tajemniczy zakątek pełen egzotycznych roślin i kolorowych kwiatów, a wśród nich latały inne zaczarowane motylki.

“To jest nasz magiczny ogród,” powiedział Zefir. “Każdy z nas musiał kiedyś opuścić swoje miejsce, aby odkryć coś nowego. Rozstania mogą być trudne, ale dzięki nim możemy przeżyć wspaniałe przygody i poznać nowych przyjaciół.”

Pola była zafascynowana. “Ale co się stanie, jeśli się zgubię?” zapytała z niepokojem.

“Nie martw się,” odpowiedział Zefir. “Zawsze znajdziesz drogę powrotną, a my, twoi nowi przyjaciele, zawsze będziemy cię wspierać.”

Pola poczuła się odważniej i postanowiła spróbować. Każdego dnia, gdy mama wychodziła do pracy, Pola odkrywała nowe zakątki ogrodu i poznawała nowych przyjaciół. Z czasem nauczyła się, że rozstania nie są takie straszne i mogą prowadzić do wspaniałych przygód.

Pewnego dnia, gdy mama wróciła do domu, Pola opowiedziała jej o swoich przygodach z Zefirowym motylkiem. Mama uśmiechnęła się i przytuliła Polę. “Jestem z ciebie dumna, kochanie. Jesteś bardzo odważna.”

Od tego dnia Pola nie bała się już rozstań. Wiedziała, że zawsze może wrócić do mamy, a każda chwila spędzona osobno to okazja do odkrywania nowych, pięknych miejsc i poznawania nowych przyjaciół.

Pola nauczyła się, że rozstania nie muszą być straszne, a mogą prowadzić do wspaniałych przygód i nowych przyjaciół. Dzięki wsparciu Zefirowego motylka odkryła, że jest odważna i potrafi radzić sobie nawet wtedy, gdy mama jest

daleko. Ty też możesz być odważny/odważna jak Pola i odkrywać nowe, piękne miejsca, wiedząc, że zawsze możesz wrócić do swoich bliskich.